

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 85.

Z KRAKOWA DNIA 22 PAŹDZIERNIKA 1828 ROKU W E SRODE.

Z Warszawy d. 14 Października.

N. Pan raczył ozdobić orderem S. Anny Sciev klasy z kokardą, Kapitanów Głównego Sztabu woyska Polskiego: Chrzanowskiego i Szymanowskiego.

BANK POLSKI

W dalszym ciągu obwieszczenia swęgo z dnia 19 Maia r. b. co do złożonych u niego depozytów, Bank Polski chcąc pomnożyć środki utworzenia w Kassie Banku kredytu, a razem podać sposobność użytkowania z kosztowności, papierów publicznych i innych przedmiotów wartość istotną mających i mogących być do depozytu Banku złożonemi bez wyzucia się z ich własności, a przez to nadać o ile można depozytom naturę kapitałów ruchomych, udzielać będzie kredyt na powyższe przedmioty do depozytu Banku złożone w sposobie następującym:

§. 1. Właścicielowi depozytu żądającemu mieć otworzony w Banku kredyt, Bank oznaczy wysokość takowego kredytu, którym właściciel podług upodobania w każdym czasie będzie mógł rozrzadzić, i na to wyda mu dowód na imie jego. Jeśliby właściciel chciał depozyt swby komu odstąpić, będzie winien

zgłosić się do Banku, celem przepisania dowodu na imie nabywcy.

§. 2. Zarządzanie kredytem otworzonym w Xięgach Banku odbywać się będzie przez wydawanie assygnacyi na Bank podpisanej przez właściciela depozytu. Bank zaakceptuje okazaną sobie assygnacją, ieśli ta przenosić nie będzie zamierzonego kredytu i od dnia okazania mu teyże assygnacyi zarządzoną summę wypłaci w takich samych terminach, iakich powraca kapitały powierzone sobie na procent, to jest, dnia następnego po zaakceptowaniu assygnacyi, ieśli summa zarządzona nie przenosi zł: Pol. 3000.

W dni trzy, ieżeli ta summa nie przenosi zł: Pol. 10,000.

W dni dziesięć, ieżeli nie przenosi zł: Pol. 50,000.

W dni piętnaście, ieżeli nie przenosi zł: Pol. 100,000.

W miesiąc, ieżeli nie przenosi zł: Pol. 250,000.

W dwa miesiące, ieżeli nie przenosi zł: Pol. 500,000.

§. 3. Od summy wypłaconey Bank policzy sobie $\frac{1}{2}$ od sta za ieden miesiąc z góry i takowe do rachunku właściciela depozytu na rzecz swoją przypisze. Po upłynieniu mie-

siąca od daty uskutecznionej wypłaty, Bank policzy sobie $\frac{1}{2}$ od sta prowizyi na miesiąc następny od całkowitej przypadającej mu należności, i takową znowu na rzecz swoją do rachunku właściciela depozytu przypisze, i tak daley aż do powrócenia przypadającej Bankowi należności.

§. 4. Gdyby bądź dla zniżenia ceny złożonych do depozytu przedmiotów, bądź dla narosłych procentów zdarzyło się, że po akceptowaniu przez Bank assygnacyi przez właściciela depozytu wydanej, lub też po iey zrealizowaniu ogoł uskuteczniionych lub zarządzonych wypłat przenosił stosunek ustanowionego kredytu dla tychże przedmiotów, Bank uwiadomi o tem właściciela, a ieśliby ten w przeciągu dni 3ch od daty odezwy Banku kredytu nie zabezpieczył, Bank złożone do swojego depozytu przedmioty sprzedać będzie mocen, z summy ztąd otrzymaney należność swoją potrąci, resztę zaś, ieśliby iakowa została, właścicielowi powróci.

§. 5. Jeśliby zaś zarządzone przez właściciela depozytu wypłaty w chwili okazania Bankowi assygnacyi przechodziły stosunek służącego mu kredytu, a nie dochodziły ieśsze do całkowitej wartości złożonych przedmiotów, Bank złożone na depozyt przedmioty nie zgłaszając się do właściciela tychże sprzedać będzie mocen, wypłatę zarządzoną w właściwym terminie uskuteczni, przewyżkę zaś, ieśliby iaką pozostała po potrąceniu sobie przypadającej należności, właścicielowi powróci.

§. 6. Gdyby nakoniec zarządzone przez właściciela wypłaty w dniu okazania assygnacyi Bankowi przechodziły całkowitą wartość złożonych przedmiotów, assygnacya ta wtenczas tylko przez Bank akceptowaną będzie, gdy okaziciel teyże assygnacyi zezwoli na przyjęcie iakiej części wypłaty, na iaką war-

tość depozytu wystarczy, i Bank w takim razie złożone u siebie na depozyt przedmioty sprzeda, po potrąceniu swojej należności, ilość resztującą okazicielowi assygnacyi w terminie zaliczy, i na to wyda mu stosowne poświadczenie; ieżeliby zaś właściciel assygnacyi nie przystawał na otrzymanie części tylko iey wartości, Bank assygnacyi iakiey akceptować nie będzie.

§. 7. Jeżeliby Bankowi złożone były papiery publiczne procent przynoszące, Bank zajmować się będzie poborem tychże procentów we właściwych terminach, tudzież zastąpi właściciela we wszystkich formalnościach przy amortyzacyi tychże papierów używanych, z otrzymaną zaś z tych źródeł gotewizną postąpi stosownie do zlecenia właściciela, potrącając sobie tytułem kommissu po $\frac{1}{2}$ od sta.

§. 8. W razie gdyby właściciel depozytu chciał mieć uskutecznione na rachunek iego wypłaty bądź na prowincyi w iednem z miast Woiewódzkich, lub Obwodowych, bądź też za granicą, Bank uskutecznić ją będzie, potrącając sobie koszta przesyłki i ze względu na różnicę kursu.

§. 9. Aby zaś właściciel depozytu mógł w każdym czasie przekonać osoby wchodzące z nim w umowę o wysokości posiadanego w Banku kredytu, i sam był w stanie sędzić o ilości, iaką na Bank assygnować może bez wystawienia się na kolej w §. 5 i 6 zastrzeżoną, obowiązany będzie zapisywać na odwrotnej stronie dowodu wszelkie zarządzone przez niego do Banku wypłaty, tudzież ilość powróconey Bankowi należytości na zwrot użytego kredytu.

§. 10. Depozyt w każdym czasie może być z Banku odebrany w części lub w całości za zwrotem Bankowi dowodu depozytowego, tudzież przypadającej należności wraz

opłatą $\frac{1}{2}$ od sta kommissu na rzecz Banku od wartości imiennej zwróconego depozytu.

W Warszawie d. 10 Paździej: 1823 r.

Radca Stanu, Prezes:

(podpisano) Ludwik Hr. Jelski.

Sekretarz Jeneralny:

(podpisano) Hassmann.

ZDANIE SPRAWY

z Czynności Dyrekcyi Głównej Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego,

od d. 20 Stycznia, do d. 20 Lipca 1828 r.

(Ciąg dalszy.)

Rata Czerwcową roku bieżącego czwarta z kolei od zawiązania się Towarzystwa Kredytowego, o tyle do Kas Towarzystwa Kredytowego wpłynęła, o ile właściciele dóbr należność dobrowolnie złożyli, gdyż właściwe środki eksekucyjne, stósownie do prawa, dopiero z dniem 13 Sierpnia roku bieżącego przedsięwzięte być mogą. Stan polotu tej raty okazuje Wykaz pod Numerem 4 dołączony, iak go xięgi Dyrekcyi Głównej przedstawiają, w summie w ogólnej

zł: 4,040,526 gr: 22

Strącając z tego awans Skarbu publicznego z rat poprzednich teraz skom-

pensowany w summie zł: 268,174 gr: 24

Zostaje poboru. zł: 3,772,351 gr: 28

Summa ta składa się:

1) Z należności od Stowarzyszonych na umowienie i opłatę prowizyi, iak to mówiąc o losowaniu Listów Zastawnych wykazaliśmy zł: 3,650,654 gr: 12

2) Z należności od Stowarzyszonych na Administracyją po 1 groszu od złotego - - zł: 121,688 gr: 15

3) Z kwoty przybyłej z ułomków przy rozpisaniu należności na szczególne Dobra - - zł: 9 gr: 1

Ogół iak wyżey zł: 3,772,351 gr: 28

Na to wpłynęło do dnia 14 Czerwca roku bieżącego zł: 2,563,158 gr: 22, do dnia 14 Lipca zł: 598,881 gr: 29

— — — zł: 3,161,740 gr: 21

Zalega u Stowarzyszonych zł: 600,203 gr: 15

Lubo zaległość ta jest znaczna, spostrzedz iednak można, iż stosunkowo mniejsza jest niżeli zaległość raty Grudniowej, która podług poprzedniego Zdania Sprawy, kiedy pobór mniejszy był blisko o trzy miliony, wynosiła złotych Polskich 685,058 groszy 16. Była to piąta część ogólnego poboru, terazniejsza zaległość jest mniej niżeli szóstą częścią. — Właściciele Dóbr coraz więcey przekonywać się będą, iż opóźnieniem rządzą sobie nieuchronne straty; a ostrość przepisów prawa, i pilne ich przez Dyrekcyie przestrzeganie, nie długo im zwłoki pozwolić mogą, i do uiszczenia się nieomwlnie znać potrafią. Dołącza się pod Numerem 5 Wykaz Imienny właścicieli Dóbr, ktorzy się do dnia 14 Lipca roku bież: w należności nie uiszcili.

b) Wypłaty.

Jak co do wpływów mówiliśmy o ściąganiu zaległości od Stowarzyszonych z rat upłynionych, tak i co do wypłat przytoczyć nam wypada, o ile należność dla niezgłaszających się w właściwym czasie po wypłatę wylosowanych Listów Zastawnych i Kupónów, istotnie zaspokoioną została. — Podług poprzedniego zdania sprawy pozostawało do

)2(

wypłaenia za wylosowane Listy Zastawne i
Kupony z raty Grudniowej 1826 roku

zł: 54,038 gr: —

z raty Czerwcowej 1927 r. — 105,044 — —

z raty Grudniowej 1827 r. — 734,420 — 21

Ogółem zł: 893,502 gr: 21

W ciągu upłynionego pół-
rocza, zapłacono na tę nale-
żytość za Listy Zastawne i Ku-
pony drugiego półrocza 1826
roku sumę zł: 15,626 gr: —
pierwszego pół-
rocza r. 1827 zł: 46,262 — —
drugiego półro-
cza r. 1827 zł: 504,034 — 14

— — 566,922 gr: 14

Pozostaie do wypłaenia zł: 327,583 gr: 7

(Dalszy ciąg nastąpi.)

Nadeszły tu pocztą bardzo pomysłne
wiadomości dla handlu zbożowego. Już i w
portach morza Środiemnego podskoczyła zna-
cznie cena zboża, szczególnie po przybyciu
wiadomości o zakazie wywozu z Odessy. W
Marsylii dozwolił rząd ruszyć zboże zagranic-
zne ze składów. W Londynie, stara piękna
pszenica poszła, na targu dnia 29 Września,
aż do ceny 105 szyllingów (210 zł. Pol.) za
kwarter (półtrzecia korca miary Polskiej).

Na ostatnich targach Warszawskich pła-
cono za korzec Żyta zł: od 11 do 11 i pół. —
Pszonicy od 30 do 36. — Jęczmienia od 9 do
10. — Owsa od 5 i pół do 6 i pół. — Siana
furę iednokonną od 10 do 18. — parokonną
od 20 do 26. — Słomy furę od 5 do 7.

Kurs Listów Zastawnych.

Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.

Za Sto złotych w Listach Zastawnych

Żądano zł: 86 gr. —

Płacono — 85 — —

W Warszawie dnia 14 Października 1828 r.

Schaber S. G.

Z Petersburga d. 17 Września D. K.

Naywyższe Dyplomata.

Z BOŻEY ŁASKI

MY MIKOŁAJ I.

CESARZ i SAMOWŁADCA WSZECH ROSSYI

i t. d. i t. d. i t. d.

Naczelnikowi Sztabu morskigo, Na-
szemu Generatowi Adjutantowi Viceadmiral-
owskiemu Xięciu Menżykowi.

Odznaczająca się gorliwość i zawsze po-
żyteczna dla oyczyzny służba Wasza, była
Nam niewątpliwą rękomyią tych usiłowań,
których użyecie, dowodząc powierzonym
Wam oddziałem woysk pod Warną; ale przy
osobistem obeyrzeniu robót oblężenia, wy-
konanych pod Waszem przewodnictwem,
przekonaliśmy się, że skutecznienie ich da-
leko przewyższyło Nasze oczekiwania. Ma-
łemi sposobami pokonane zawady prawie do
nieuwierzenia: i woioownicy Ruscy, ożywie-
ni przykładem Waszym, dokonali robót wyż-
szych nad swe siły. Nawet ciężka rana nie
mogła położyć zawady dla niez mordowanej
czynności i trudów Waszych. Pragnąc oka-
zać w zupełności Nasze uznanie tych no-
wych zasług, Naymiłościwiey mianujemy
Was Kawalerem orderu S. Alexandra New-
skiego, którego znaki, tu przesyłające się,
rozkazujemy Wam włożyć na siebie i nosić
podług ustaw. Przekonani iesteśmy, że przez
tę nagrodę ieszcze się pomnoży gorliwość
Wasza ku pożytkom oyczyzny, i że ona o-

każe każdemu, czego osiągnąć można przez ścisłe i gorliwe wypełnienie Monarszey woli Naszey.

Zostaiemy ku Wam Cesarską Naszą łaską przychylni.

(podpisano) MIKOŁAJ.

Na okręcie Paryż w przystani pod Warną d. 27 Sierpnia 1828 r.

Zostającemu w orszaku Naszym Generałowi Majorowi Perowskiemu.

Zwracając Monarzę uwagę Naszą na wzorową gorliwość i czynność, z jakimi Wy sprawujecie obowiązek Naczelnika Sztabu przy oddziale woysk, oblegających twierdzę Warnę, a w szczególności na śpieszny bieg robót oblężenia pod waszą wiedzą, po otrzymaney przez Naczelnika Sztabu morskowego Jenerała Adjutanta Xięcia Menżykowa ranie, na okazanie szczególnego ku Wam zadowolenia Naszego, Naymnościwiey mianujemy Was Kawalerem orderu Stey Anny 1wszey klasy, którego znaki, tu do Was przesyłające się, rozkazuujemy Wam włożyć na siebie i nosić podług ustaw.

Zostaiemy ku Wam Cesarską Naszą łaską przychylni.

(podpisano) MIKOŁAJ.

Na okręcie Paryż w przystani pod Warną d. 27 Sierpnia 1828 r.

Z Paryża d. 6 Października.

Król pojechał dziś rano do Compiègne, skąd dnia 14 b. m. powróci do Paryża. Wczoray mieli u J. K. Mci prywatne posłuchania Prefekt niższego Renu, P. Esmangart, i Hr. Löwenhielm, a w południe odbyła się pod przewodnictwem Monarchy rada Ministrów.

Dziennik Sporów, Gazeta Francyi i Kuryer Francuzki zapewniają, że woyska na-

sze w Morei po oddaleniu się Egipcyanów i Turków i po oddaniu twierdz Grekom, powrócą do Francyi. Daley nie będzie się wcale nasza wyprawa rozciągać.

Jedna z Liońskich Gazet pisze, iż Hyra i inne wyspy Greckie zostawać chcą pod opieką Francyi.

Fregata Atalante odpłynęła dnia 28go Września z Tulonu z 15 przewozowemi statkami do Morei, na których oprócz żywności, znajduje się nieco woyska i 1 mill. 700,000 Fr. na żołd i inne potrzeby wysiadłego tam woyska.

Prywatny list z Morei pod dniem 8 b. m. donosi co następuje: "Dywizya Sebastianiego wyruszyła dziś rano do Koron, co okaże, czyli Ibrahim Basza dobrowolnie ustąpi z Morei lub będzie musiał być zmuszony. Idą za nią drugą brygada Higonneta i kwatera główna. Kontent jestem, iż opuściliśmy obóz pod Petalidy, bo nie mieliśmy żadney wygody. Od ośmiu dni nie rozbieżałem się, a klassyczna ziemia, na której spiamy, zdaie mi się przecież być za twarzą."

Główna rada handlu i rękodziel zgra madziła się dnia 1 i 2 b. m. pod przewodztwem Ministra handlu. Zapewniają, iż Minister ten udzielił iey wiele ważnych propozycy, które trafiły do iey myśli.

W St. Etienne (depart: Loary) w Diżon i St. Quentin założone być mają szkoły handlowe. Akademickie towarzystwo w Metz trudni się założeniem rzemieślniczey biblioteki, z której pożyczane będą książki rzemieślnikom.

Komandor Sampajo, który bawił tu od niejakiego czasu, udał się do Anglii dla powitania Królowey Donna Maryi. Wielu znakomych Portugalczyków, a między innemi

Margr. Loule i jego Małżonka (ciotka rze-
czoney Królowey) idą za tym przykładem.—
Po przybyciu Donna Maryi do Gibraltaru
wysłał Don Miguel gońca do Wiednia, któ-
ry przybył tu w piątek z odpowiedzią do Hr.
da Ponte.

Przybyli tu przez Antwerpią Katolicki
Arcybiskup Dublina X. Murray i Biskup Kil-
daru Doyle.

Pomiędzy przybyłemi z Guadalupy na
okręcie Lionel podróżnemi, znajduje się
młody Afrykański Książę, który na okręcie
wiozącym niewolników zabrany został, i
widzi z sobą 50 niewolników Murzynów, za
których sprzedaż w Guadalupie zastąpić
chciał koszta swej edukacji w Paryżu.

Z Madrytu d. 25 Września.

Wczoraj zebrała się Rada Kastylijska,
której obrady trwały kilkanaście godzin.

Dnia 13go b. m. i w obu następnych
dniach czuć się dały w prowincyi Walencyi
potężne wstrząśnienia ziemi, a mianowicie w
Guardamar, Torrevieja, San Xavier i la Ma-
ta. W ostatniem miejscu prawie wszystkie
obaliły się domy, w Guardamar obalił się
zamek, a kościół bliski był obalenia; w Tor-
revieja porozpadały się mury najwyższych
domów, i mieszkańcy uciekali z wszystkich
tych miast w pola. O cztery Niemieckie
zład mile między Torre-Laguna i Uceda za-
palenie się ziemi nabawia wieśniaków wiel-
kim strachem.

Od kilku dni mieliśmy tu ciepło od 22
do 24 stopni, a dziś 26 podług Reaumura.

Z Lizbony d. 23 Września.

W miejsce wypadłego z łaski u Don
Miguela Xca a Cadawal, nastąpił Margr. Cha-
ves. Rozchodzi się wieść, że wszyscy Mini-

strowie chcą złożyć swoje urzędy, i że Don
Miguel zamyśla na nowo zwołać Stany. Z
Madrytu nadeszły nalegające pisma, aby oze-
nił się z swoją siostrzenicą, gdyż to jest ie-
dyny sposób, przez który wyrwać się może
z przykrego swóiego położenia. Don Miguel
wysłał nowych posłów do Londynu, Rzymu
i Wiednia.

Hrabia i Hrabina Subsera na prośbę cōr-
ki uwolnionemi nakoniec zostali z więzienia;
jednakże Hrabina podpisać musiała na dobro-
wolną składkę 25,000 milreisow.

Wyrachowano, iż dotąd 4200 żołnierzy
i 5400 ochotników skazano na wygnanie, a
1500 obywateli, 710 oficerów i 1700 ochot-
ników z Porto, &c. znajduje się jeszcze u-
więzionych.

Jak tylko rozeszła się wieść o spisku na
rzecz Donna Maryi, więżą bez różnicy wszy-
stkich Brazylijanów.

Z Stambulu d. 26 Września.

Dnia 15 b. m. nastąpił wyjazd Sultana
z stolicy i przeniesienie Sandszaki-szerif (cho-
ragwi S. czyli sztandaru państwa) do obozu
pod Ramis-Czytflik. W wigilię tego dnia pa-
nował w stolicy tutejszey niezwyčajny ruch
wojska wszelkiej broni i Seraiowi urzędnicy,
za któremi szła znaczna liczba wielbłądów i
mułów obciążonych żywnością i ammu-
nicją, przechodziły w długich i różnobar-
wnych szeregach przez główną ulicę do o-
bozu.

Wkrótce po wschodzie słońca dnia 15go
słyszeć się dały w wszystkich częściach mia-
sta bębny i wojskowa muzyka; droga do Se-
raju aż do ostatniej bramy miasta zapełnio-
na była niezliczonym mnóstwem ludzi, oso-
bliwie kobiet. O godzinie ótej pierwsza ko-
lomna regularnego wojska z rozwiniętymi

chorągiewkami i muzyką ruszyła podwójnym krokiem w pochód. Wkrótce postępowała za nią druga złożona z 300 ludzi i części pułku Seraskiera-Baszy około 400 ludzi wynosząca; pochód pierwszego tego oddziału kończył korpus Azjatyckiej jazdy.

Podczas tego pochodu, który odbywał się w najlepszym porządku i bez najmniejszej przerwy, zgromadzili się w Seraju Prawnicy, Wielcy Urzędnicy koronni, Ministrowie i znakomitsi urzędnicy państwa ze wszystkich części miasta, dla towarzyszenia Sułtanowi. Nie mieli z sobą wielu służących i wszyscy byli po wojskowemu ubrani; Ulemowie mieli na głowach zwykle turbany, a Ministrowie i inni urzędnicy białe szale i czerwone opończe, opatrzeni w pałasze i pistolety. Kilkaście bogato przybranych powozów znakomitych Dam, które wysiadły do domów swych znaiomych przy ulicy Dywanowej, przyozdobiły miałowniczy widok niezliczonego mnóstwa wszelkiego stanu ludzi, którzy nawet na dachy powyłazili.

Odgłos dzwonek i kotłów zapowiadał nadciągające zdaleka 100 wielbłądów i tyleż koni, bogato przybranych z chorągiewkami w różnych kolorach. Ładunek pierwszych 10 wielbłądów, okrytych bogatemi materjami, składał się zapewne ze skarbu, potrzeb obozowych i sukien Sułtana; prowadzący i pędzący je wybijali w kotły i śpiewali pieśni Arabskie. Za nimi postępował orszak Agów, Saimow i niższych urzędników cywilnych i wojskowych, wielu bogato ubranych i dobrze uzbrojonych wszelkiego gatunku broni officerów; za temi zaś nie należący do czynnej służby Chodszagansowie, a nakoniec w długich szeregach Muderrri (przełożeni kollegiów przy różnych Meczetach) i Ulemowie podług wieku i stopniów, składający naj najmniej 3 do 400 osób.

Oddział jazdy i gwardyi przyboczney Seraskiera-Baszy (Chosrew-Baszy) zapowiedział jego przybycie. Nie znajdował on się w szeregu, ale iedził naprzód i na odwrot dla utrzymania porządku. Tu pokazał się Kaimakan Wielkiego Wezyra (Achmed-Chelussi-Effendy) otoczony łelem Ministeryum; wszyscy mieli na głowach białe szale i czerwone opończe. Pomędzy gwardyją Kaimakana-Baszy i kilkunastu szeregami regularnego wojska Seraskiera, prowadzono przeszło 20 powoźowych koni Sułtaną w prostych wcale rzedach. Potem następował oddział gwardyi Seraju, a po nim kilkunastu Ulemów pierwszego rzędu i wielu Emirow, którzy otaczali Szeichol-Islam (Muftego) i Kiadeskere (Sędziów cywilnych i wojskowych) Rumelii i Anatolii. Potem pokazał się bardzo pięknie zrobiony i bogato wyłożony wóz Turecki, w którym wożona jest zwykle S. Chorągiew Proroka, ale pewnie nie znajdowały się na nim iak tylko należące do niej aparaty; gdyż znak ten państwa niesiony był przez iadącego na koniu Nakib-ol-Esraf (pierwszego stróża S. Chorągwi i Naczelnika wszystkich Emirow). Chorągiew ta jest średniej wysokości i nie zdaie się także byđź wielką. Znajdowała się w pokrowcu z iasno zieloney kitayki, i na gałce iey drążka niema ani półksiężyca, ani gwiazd, ale ozdoba ze złota w kształcie pięści. Chorągiew otaczało 12 śpiewaków, którzy śpiewali Himn na pochwałę Mohameda, i tyleż paziów z kadzielnicami, z których wychodziła wonia ambry i moschu.

Zaraz potem iechał Sułtan prosto ubrany, z białym szalem na głowie, w woienym ubiorze i czerwona opończą okryty. Przy boku iego nie było ani gwardyi, ani innego orszaku. Officerowie iego iechali z uszanowaniem z daleka za nim. Do nich

przytykał korpus regularney piechoty, najmniej 1000 ludzi wynoszący, i oddział przez samego Sułtana w broni wyćwiczoney jazdy do 1500 ludzi liczący. Gwardyie Bostandchi-Baschi i jego korpus, zamiast zwyczajnych czerwonych czapek mające głowy białemi szalami okryte, karabin na plecach i pistolety za pasem, stanowiły straż tylną.

Następował jeszcze drugi w Tureckim sposobie przybrany wóz, podobny do pierwszego na przechowanie S. Chorągwi, zapewne od przypadku gdyby pierwszy uszkodzony został. Szło za nim sześć na Europejski sposób zaprzężonych czterech osobowych powozów, lubo nieco w dawniejszym guście; dwa z nich opatrzone były szklanemi oknami i bogatemi poduszkami, a inne kitayką i aksamitem. Jeden woźnica kierował sześciu końmi, a wszyscy byli (zapewne Bułgarowie i Wołochowie) nowo z polską ubraniami ze złota i iedwabiu, z wysokimi czapkami i wiszącymi fr. nzlami. Kilkanaście ammunicyynnych wozów i oddział artyleryi kończyły orszak, któremu towarzyszyła najpiękniejsza pogoda.

Przed bramą, która prowadzi do obozu przy koszarach Ramis-Czyftlik czekało na przyjęcie Sułtana kilkunastu Ministrów, Baszów i Magnatów. Ze szczytu południowej wieży koszar, w której złożona był ma S. Chorągiew, powiewała wielka zielona bandera z białym Xiężycem i gwiazdami; podobneż bandery, ale czerwone widzieć się dały na 3ch innych wieżach. Na wzgórzu, które ciągnie się od koszar ku szpitalowi, stali przodem ku miastu na lewem skrzydle bombardyerowie i minerowie, tudzież batalion regularney piechoty, a na prawem artylerzyści w jednym szeregu. Dalej ku szpitalowi, a tyłem ku miastu, stało do 1200

milicyi, a daley cokolwiek niezmierne mnóstwo widzów, osobliwie kobiet.

Orszak wyszedł z miasta bramą Top-Kapussi; gdy przód jego doszedł do bramy koszar, stanęła w paradzie jazda i dwa bataliony piechoty, około których przechodził. Gdy Sułtan przybył do koszar była już godzina 12.

Po ukończeniu całej tej uroczystości, którą więcej cechuje prostota wojskowa i porządek, niżeli Azjiatycki przepych, wystrzelono 6 razy z dział i wojska weszły do obozu. Od tej chwili zwiększa się tamże co godzina liczba wojska, artyleryi i zapasów. Oprócz Seraskiera Chosrew-Baszy, który zawsze zostaje przy boku Sułtana, wezwał tenże jeszcze do siebie byłego Wielkiego Wezyra, Ali-Baszę, który od niejakiego czasu żył na ustroniu, będąc o jego wierności i przychylności przekonany. Dla wygody i zaspokoienia potrzeb obozujących nakazano kupcom, rzemieślnikom i innym przemysłem się bawiącym ludziom, aby po zakładach budy w pobliskości obozu. Sądzą, iż Sułtan Mahmud niedługo zabawi w okolicach stolicy, ale wyruszy do Adryjanopolu.

Dla spieszniejszego odbywania spraw z powodu odległych mieszkań w obszernem tem mieście, odebrali Ministrowie i Naczelnicy bier rozkaz, aby nie oddalili się do domów, ale nawet w pałacu Porty nocowali. Od wyjazdu Sułtana nastąpiła także zupełna zmiana w ich ubiorze; zamiast urzędowego lub cywilnego ubioru, pokazują się wszyscy Ministrowie i urzędnicy Porty w stroju wojskowym, z głową obwinętą szalem, pałaszem przy boku i pistoletami za pasem, i oczekują rozkazu Sułtana do wyruszenia w pole.

D O D A T E K

D O N^{ro} 35.

G A Z E T Y K R A K O W S K I E Y

Z KRAKOWA DNIA 22 PAŹDZIERNIKA 1828 ROKU WE SRODĘ.

OBSERWACYIE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Reaumira.

Dzień godzina	Barometr z reduk: na 05 2.	Therm: czyli stop:żim i ciepła	Higro- metr	Wiatr	Stea Atmosf:	U W A G I
Paźdz: god: 7	cali lin: 27 2, 994	stopnia: + 2. 1	stoo: 87	Połud: Za. wicher	Pochmurno	Snieg. og. 12 $\frac{1}{2}$ śnieg z w. p.
12	" 4, 491	+ 3. 8	81	" "	" "	
18. 3	" 5, 482	+ 2. 4	76	Północny mocny	" "	
9	" 6. 858	+ 2 3	85	Zachodny mocny	Pogoda z chmur:	
19. 12	27 0, 951	+ 1. 4	92	Zachodny mocny	Pochmurno	og. 6 1/4 deszcz.
3	" 7, 437	+ 5. 4	78	" "	Pogoda z chmur:	
9	" 7, 545	+ 5. 4	82	Połud: Za. mocny	Pochmurno	
20. 7	" 7, 689	+ 5. 0	92	" "	" "	Deszcz.
12	27 8, 738	+ 5. 1	92	Zachodny mocny	Pochmurno	J. Steczkowski, A. O. A.
3	" 9, 464	+ 7. 5	80	Połud: Za. mocny	" "	
9	" 9, 548	+ 7. 8	78	" słaby	" "	
9	" 10, 009	+ 5. 6	90	Zachodny słaby	" "	

Z Hagi d. 7 Października.

Onegday N. Król Jmć powrócił do stolicy, a wczoray przybył Xzę Lukki.

Z Batawii odplynęła wyprawa, dla ukarania Sultana Mat:nu na Borney za gwałty, których dopuścił się względem Kapitanów na wyspach Karimatta zostających pod protekcyę Niderlandów.

Nasz Minister spraw wewnętrznych o-

znaymił, iż rząd Brazylijski oświadczył, że na przyszłość żadnych osadników nie będzie swoim kosztem do Brazylii sprowadzał.

Z Drezna d. 7 Października.

N. Król Jmć dał dnia 5 b. m. odwołanemu ztąd Kr. Hiszpańskiemu nadzwyczajnemu Posłowi i pełnomocnemu Ministrowi, P. Zea - Bermudez, prywatne posłuchanie, i mianowany na jego miejsce Ministrem-Rezy-

dentem Kawaler Vial złożył razem J. K. M. list wierzitelny. — J. K. M. opuścił dnia 4 b. m. z całą swoją rodziną letnie mieszkanie w Pilnitz i przeniósł się do zamku tutejszego. — Dnia 7 b. m. przybył tu J. K. Wysokość Xiążę Leopold Sasko-Koburgsko-Gotayski, iadąc z Berlina, a dnia 6 Francuzki Minister stanu, Hr. Laferronnays, powracając z Karlsbadu, i dnia 7 udał się w dalszą drogę.

Od brzegów Menu d. 6 Października.

NN. Królestwo Ichmość Bawarscy oczekiwaniemi byli dnia 4 Października z Berchtesgaden w Minchen, gdzie także ziadą z Tegernsee dnia 6 Ich Królewskie Wysokości Następczyna tronu Pruskiego, Xiężna Janowa Saska i Arcyxiężna Austriacka Franciszkowa na uroczystość ludu na łące Teressy. JJ. Królewskie Wysokości Następca tronu Pruskiego i Xiążę Saski Jan poiechali dnia 29 Września z Tegernsee do Włoch,

Królewsko-Pruski rzeczywisty tajny i poselstwa Radca Ancillon, który towarzyszyć będzie J. K. Wysokości Następcy tronu Pruskiego w podróży przez Włochy, już go tam poprzedził.

Baron Rotschild (bankier) z swą rodziną i orszakiem przybył dnia 28 Września z Frankfortu do Strazburga, a nazajutrz udał się do Paryża. Sprzężacie P. Rothschilda składały się z 5ciu czterokonnych powozów.

Podług pism Włoskich, Professor Brugnattelli w Parmie odkrył ważne lekarstwo na wściekliznę. To składa się z używania wewnętrznie i zewnętrznie roztrwożonego wodą oxynowanego kwasu solnego, którym rana od ukąszenia zwierzęcia wściekłego wymywana bywa. Lekarstwo to ma być nawet w kilka dni po ukąszeniu skutecznem. (?) Mnóstwo uleceń potwierdzaią dobroczynne skutki tego odkrycia.

— Dnia 10. —

Dnia 6 Października o godzinie 2 z południa umarła w zamku Ludwigslust na pierśsiową puchlinę owdowiała Królowa Wirtembergska, Karolina Augusta Matylda, siostra panującego teraz Króla Angielskiego.

Z Frankfortu donoszą pod dniem 3 Października: Wczoray oznaymiono tu oukończeniu parady w Kassel. Kommissarze związków handlowych ośmnastu krajów średnich Niemiec podpisali traktat względem wzajemnego handlu na lat 10. Jutro ma być ten traktat prawodawczema naszemu ciatłu przedstawiony.

Z Londynu d. 5 Października.

M. da Królowa Portugalska negocjacje będzie w Salt-Hill (przy Windsor) a jutro tu przybędzie. Wiejskie mieszkanie Lorda Lucas przy Laleham nąięte zostało na icy mieszkanie.

Xiążę Wellington wyiechał onegdaj do Hr. Westmoreland do Aphorpe. Tegoż dnia Posel Rossyyski miał naradę z Hr. Aberdeen w wydziale spraw zagranicznych.

Ministrawie oświadczyli kupcom Tureckim, że kawa i cukier uważane są za żywność, a przeto przez zamykającą Dardanelle flotę Rossyyską nie będą przepuszczane.

Z Gibraltaru piszą pod dniem 18 Września, że dnia 14 tegoż miesiąca znaydowało się 122 chorych ludzi, a 3 umarło, dnia 15. 127 chorych, a 6 umarło, dnia 16 169 chora 3 umarło, dnia 17. 197 chorych, a 8 umarło. Miasto to wystawia smutny w dok: wszystkie domy są pozamykane, a wiele mieszkań iest opuszczonych. Kto niema o czem wyiechać do Hiszpanii lub gdzie indziej, szuka schronienia na próżnych okrętach w zatoce; niektórzy założyli swoje mieszkania w okolicy Puerta de Tierra. Uszły z

Lizbany Arcybiskup Elvasu, Ataide, znajdując się na kupieckim okręcie w Gibraltarze i zdaje się chcieć udać do Afryki, Wiele rodzin upakowały swe rzeczy i zamyślały udać się do Tangeru lub Tetuan. Lecz z Tangeru nadeszła wiadomość, że znajdujący się tam Konsulowie Europejscy za pozwoleniem Cesarza Marokańskiego przedsięwzięli środki względem zachowania zdrowia i na-przód zabronili przypuszczać okręty z Gibraltaru.

Starego Angielskiego zboża niema już żadnego w kraju zapasu, a zagranicznego pod zamknięciem Królewskim zaledwo znajduje się 500,000 kwarterów. Potrzebujemy więc dowozu z zagranicy.

Postanowienie związku Katolickiego w Irlandyi i jego odezwa do ludu, którą na wszystkie strony przez konnych posłańców rozestano, nie zdaje się być bez dobroczynnego skutku. W Clogher zebrały się niezliczone kupy ludu z zielonemi gałązkami u kapeluszków, tak iż miasto podobnem było do lasu. Strychy domów i wierzchołki drzew wypełnione były ludźmi, w liczbie około 50,000 jednakowo ubranych. Skoro tylko odezwa odczytana została, rozeszli się spokojnie do domów. Nietylko po wsiach, ale i w stolicy Dublinie były umysły do najwyższego stopnia wzburzone.

Polityczne kłótnie przy największej nawet staranności nie dadzą się łatwo usunąć, gdyż wszystko, co się nazywa Angielskiem, wystawionem jest na publiczną nienawiść.

Pomiędzy Damami, które w Bath składały uszanowanie młodej Królowej Portugalskiej, znajdowała się także Lordowa Byron.

Pułkownik Perks, który niedawno dowodził wojskiem Guatimali, został wygnany. Zarzucają mu, że pojmany przez Do-

minguez Jenerał Merino z jego rozkazu rozstrzelany został.

Santander pisał pod dniem 7 Czerwca drugi list do Boliwara prosząc o paszport do wyjazdu. Lecz odebrał na tymże liście lakoniczną odpowiedź: "negado," (odmawia się).

Ludność nowych krajów w południowej Ameryce jest teraz następująca: Rzeczypospolitej prowincyi rzeki Plata 600,000, stolicy Bnenos-Ayres 100,000 mieszkańców; Chili 1,200,000, stolicy Santiago 40,000 mieszkańców; Peru 1,736,923, stolicy Limy 70,000 mieszkańców; Boliwii 1,200,000, stolicy Chuquisaca 18,000 mieszkańców; Paragwaju 500,000 mieszkańców; Kolumbii 2,711,296, stolicy Bogota 60,000 mieszkańców; Meksyku 8,000,000, stolicy Meksyk 170,000 mieszkańców; Srodkowej Ameryki 1,700,000, stolicy Guatimala 36 do 40,000 mieszkańców; Brazylji 4,000,000, stolicy Rio-Janeiro 200,000 mieszkańców.

Pisma północnej Ameryki donoszą, że Kommodor Porter opuścił służbę Meksykańską i spodziewany jest w Zjednoczonych Stanach.

Od granic Tureckich d. 29 Września.

Eskadra Egipska, która Ibrahima Baszę z całym jego wojskiem przewieść ma do Alexandryi, składa się z 42 żagłów, które od 1go do 4go Września weszły do Navarino. Dnia 5 tegoż miesiąca przybyli tamże z Korfu pp. Stratford-Canning i Ribeaupierre, a dnia 6 Hr. Guillemintot, i udali się nazajutrz do zatoki Koronńskiej, dokąd także przybył Hr. Jan Capodistrias na fregacie Rossyyskiej Helena z Eginy, z kąd udali się wszyscy do Poros. W Navarino pozostali się Admirałowie dla przyspieszenia odpłynienia wojsk Egipskich z Morci.

Turcy w Atenach zachowują się spokojnie. Na początku Września uszczęśliwi

pożar w lasku oliwnym, leżącym między miastem i portem, który podczas wielkiego upału i suszy, które tam panowały, schłonął 30 do 40,000 drzew oliwnych. — Jedna z Gazet zagranicznych umieściła następujące uwagi o charakterze Turków: — "Charakter Turków jest dziś taki sam, jaki był w wieku XIV. Gnuśni w pokoiu, wpadają w szaleństwo podczas wojny; ciemieją i zdzierają Rajasów, ale postępują rzetelnie z przyjaciółmi; pustoszą całe osady, ale zakładają szpitale; doch wają święcie przysięgi, ale za nic mają zasady prawa publicznego; w rzeczach honorowych czują dotkliwie obrazę, ale nie mają litości; przywiązani do Monarchii, rzucą wszelko Sultánów swoich i duszą ich; po prostu i zmysłowo świat poymuiąc, wstrzeźmięzliwi są przecież w używaniu uciech świata, i z łona rozkoszy łatwo przechodzą do największych niewygód; są z nich czuli oycowie i dobrzy małżonkowie, a wielożenstwo jest u nich raczej przedmiotem okazałości i zbytku, niż rozwiązłości; dzicy w umście posuwają niekiedy uniesienie w przyjaźni aż do heroizmu; mężstwo ich objawia się to przez śmiałość rycerską, to znowu przez obojętność stoicką; niekiedy można ich widzieć, jak z wściekłością nie policzywszy nieprzyjaciela, na szeregi jego uderzają; niekiedy, jak z flegmą w ustach spokojnie pozwalają się zabijać; przechodzą oni z dziwną flegmą z pałacu na wygnanie, z tronu na rusztowanie; zarówno spokojni w poświęcaniu własnego życia, jak mordowaniu swoich ofiar, uważają się zawsze albo za uniożonych niewolników, albo za straszne narzędzia nieubłaganego losu. Taką jest ogólnie masa ludności. Wszakże znajduje się pomiędzy nią część bardzo zepsuta, a tą jest Dwór Sultana i Baszów. Znamionuje go wyuzdana chciwość, zbrodnie niewolnikom właściwe i rozwiązłość odzierająca wszelką dzielność. Myślistwo niegdyś najulubieńsza zabawa Sultánów, niema u ich następców żadnego powabu, a możniejsi Turcy zanie-

chali uieżdżania dzikich koni, i wolą się rozpierać wygodnie w palankinach Azjatyckich."

TEATR NARODOWY.

Jutro we Czwartek, to jest dnia 23 b. m. daną będzie Melodrama z Prologiem w 3ch aktach, z Francuzkiego tłumaczona przez B. Kudlicza, pod tytułem: *Upiór*. — Nadto Dyrekcya Teatru ma zaszczyt zawiadomić Szanowną Publiczność, iż w następującą Niedzielę, to jest dnia 26 b. m. łącznie z JPP. Skibińskimi, daną będzie nowa Opera komiczna z muzyką P. Miller w 2 aktach, pod tytułem: *Dwie Siostry z Pragi*.

Dnia 20 i 21 Października 1828 r.

Cena Zbóż różnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

	1.	2.	3.	4.
Korzec	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
— Pszenicy	25 —	22 —	20 —	19 —
— Żyta	14 10	13 —	12 —	11 —
— Jęczmienia	12 —	10 —	9 —	8 15
— Grochu	15 —	—	—	—
— Owsa	5 18	5 12	5 —	4 6
— Jagieł	24 —	20 —	17 —	—
— Rzepaku	27 —	20 —	—	—

LOTERYJA KRAJOWA.

W 317 Ciągnięciu dnia 22 Października 1828 roku w przytomności Osób od Rządu do tego wyznaczonych, wyciągnięte z koła zostały Numera następujące:

29. 50. 80. 6. 16.

Przyszłe 318 Ciągnięcie dnia 29go Października 1828 r. przypada.

W Gdańsku d. 13 Października.

Łaszt 30 Korcy wynoszący.

Pszenicy	od	Złp. 1440	do	1550.
Żyta	—	430	—	510.
Jęczmienia	—	480	—	510.
Owsa	—	270	—	300.
Grochu	—	690	—	720.

DONIESIENIA.

Niżej podpisany wiadomo czyni Szanownej Publiczności, że dnia 22 b. m. Hande swdy Bławatny teraz na Stradomiu pod L. 1 będący na Grodzką nlicę pod L. 113 przeniesie, oraz poleca się z swym nowo odebrany transportem świeżych i najmodniejszych towarów, które sam będąc w Lipsku zakupił, i któremi każdego czasu za pomierną cenę służyć będzie.

W Handlu Macieja Wentzi w Rynku pod L. 18, znajduje się w Komisie do sprzedania jemu zostawione Szkło różnego gatunku i fasonu gładkie, rżnięte i brylantowane, które do cenac sobie przepisanych stałych sprzedawać będzie, polecając się łaskawym względom prześwietaej Publiczności.

Chr. N. Gabrielli.